

Rockefeller - Auditorium AS
Torggata 16
0181 OSLO
hans@rockefeller.no

Org.nr.937 713 126 mva

Helse- Og Omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
Einar Gerhardsens plass 3
0030 OSLO
Attn:

Oslo, den 7. januar 2010

Høringsnotat om forslag til endring i alkohollovgivingen av 23.8.09.

Viser til pkt. 3.7 om inndragning av bevilling på stedet og til vår henvendelse til helse- og omsorgsdepartementet den 22.12.09 ved Anita Klem hvor vi ble gitt anledning til å sende vår høringsuttalelse første uken i januar 2010.

Vi er mot høringsforslaget som gir kontrollørene fullmakt til inndragning av bevilling på stedet.

Konsertscenene Rockefeller, John Dee og Sentrum Scene har lang erfaring som kulturformidlere og vi er en viktig bidragsyter til Oslos kulturliv. Vi har høy aktivitet og mange ansatte og vår drift er avhengig av inntekter fra serveringsvirksomhet. Som en seriøs aktør i serveringsbransjen er vi opptatt av at rammevilkårene ikke forverres. Vi mener at forslaget om at en skjenkekontrollør skal kunne stenge skjenkestedet uten varsel, uten at man gis anledning til å uttale seg, medfører en del problemstillinger som vi ønsker å peke på. Dette går særlig på at vi mener kravet til bevisførsel må stå sterkt på grunn av disse sakenes ofte kompliserte karakter.

Bevisførsel:

Vi har også tidligere stilt spørsmålstegn ved hvordan Næringsetaten kan ignorere krav til bevisførsel i inndragningssaker. Vi opplever at det allerede har blitt en forverring på dette området. Etter siste kommunevalg satte ikke Byråden i Oslo sammen et nytt skjenkeutvalg (politisk utvalg som beslutter innstilling til byråd etter forslag fra Næringsetaten.) Da sakene begynte å hope seg opp ble skjenkeutvalgets myndighet delegert tilbake til Næringsetaten. Dette har medført at det i realiteten er det som skrives i skjenkerapporten som blir den endelige innstillingen og det sannsynlige utfall av en sak. Muligheten for å legge frem en sak for skjenkeutvalget er borte. Dermed vil ikke politikernes føringer eller innlegg fra den aktuelle klager bli tatt hensyn til.

Vi er redde for at et ønske om å ta noen få useriøse aktører vil gå ut over den seriøse delen av bransjen. En skjenkekontrollør vil med den nye lovgivingen få meget store fullmakter, og vi vet av erfaring at skjenkekontrollører kan ta feil. Vi ser derfor med skepsis på at det uten krav om videre bevisførsel, foreslås å gi så mye

makt til kontrollør som ofte kun er en student med et tre dagers kurs i regi av kommunen, ung og uten særlig erfaring.

Mangelfull kontroll:

Vi har erfaring som gjør at det er belegg for å påstå at kontrollør ofte ikke konfronterer den observerte gjesten og ikke lar skjenkestedet selv få anledning til å gjøre en selvstendig vurdering om hvor vidt en observasjon er korrekt eller ikke. I en skjenkesak fra Oslo i 2007 som medførte en advarsel som følge av at en mindreårig var kommet inn på 18 års grense ved bruk av falsk legitimasjon skiver Byråd for næring og kultur til Næringsetaten:

”Uttalelsen bekrefter at kontrollørene ikke har foretatt noen undersøkelse, men kun legger til grunn en forutinntatt mening. Dette er en formell mangel ved kontrollen. Bevismessig er det ikke holdbart at man uten videre legger til grunn at en person har brutt loven”.

”Vi ber etaten vurdere sine kontrollrutiner slik at kommunens kontrollører på en bedre måte kan dokumenter at mindreårige blir skjenket alkohol. ”

Med den nye, foreslåtte loven vil det ved en slik sak være sannsynlig at kontrolløren uten videre vil legge til grunn at en mindreårig har blitt skjenket. Kontrolløren vil dermed gå inn for å stenge stedet uten krav om videre bevisførsel.

Hvor vidt en gjest er å anse som overstadig beruset kan være gjenstand for ulike oppfatninger. Vaktene er profesjonelle og har dette som sitt yrke, mens uttalelsene fra kontrollører ofte bærer preg av at man mener at vaktenes vurderingsevne ikke er tilfredsstillende, men at kontrollørens egne vurderingsevne alltid er riktig.

Selv om Næringsetatens legger til grunn at en person har vært til stede på et skjenkested i en tilstand som kontrollørene beskriver som åpenbart påvirket av rusmidler, er ikke dette det samme som at skjenkestedet har skjenket eller servert vedkommende. I Oslo har Byrådet i sin instruks til Næringsetaten vektlagt at det skal skilles mellom tilstedeværelse og servering. Dette tar erfaringsmessig mange kontrollører ikke hensyn til og de legger uten videre til grunn at det har blitt servert alkohol til overstadig berusede personer.

Ved påstand om skjenking til overstadig berusede personer er det også etter vår erfaring sjelden at kontrollører sjekker hvor vidt en person drikker alkohol eller ikke, verken med spørsmål til den aktuelle gjesten, kontroll av innholdet i glasset eller ved faktisk observasjon av servering. Det blir etter vår erfaring likevel lagt til grunn at vedkommende har blitt servert alkohol, da kun basert på antakelser.

Det finnes også gjester som av ulike årsaker har oppførsel som kan forveksles med beruselse uten at det er et faktum.

Krav til skyld:

I Oslo legger Næringsetaten til grunn at det ikke stilles krav til skyld for å iverksette en inndragning. Dette er feil. Byrådet legger med jevne mellomrom sine rutiner frem

for bystyret og komiteene. Bystyret gjennomgår rutinene og kan om ønskelig komme med innspill.

Av sak 0000060632-3-wsg-3-82-0 fremgår det som følger:

”Blant annet blir følgende forhold vektlagt ved fastsettelse av reaksjon:

- Type overtredelse.
- Overtredelsens grovhet.
- Antall overtredelser.
- Om, og i hvilken utstrekning virksomheten kan klandres for overtredelsen.
- Tidligere praktisering av bevillingen.
- Likebehandlingshensyn.

Dette innebærer at kommunen er bundet av at de nevnte forhold skal vektlegges. Det skal med andre ord foretas en vurdering av i hvilken grad skjenkestedet kan klandres for overtredelsen. En kontrollør som alene blir gitt fullmakt til å kunne stenge et skjenkested der og da ut fra sine egne subjektive oppfatninger, kan umulig ta høyde for de forhold beskrevet over.

Falsk legitimasjon:

Med den teknologiske utviklingen har det blitt svært enkelt å produsere legitimasjon som er så godt som umulig å oppdage at er falsk. Det er også svært utbredt å misbruke andres legitimasjon ved å låne av søsken eller venner som har likehetstrekk på foto. I praksis har det ingen konsekvenser for den som legitimerer seg falskt, eller den som låner bort legitimasjon med den hensikt at det skal brukes for å bedra et skjenkested. Derimot kan et skjenkested som blir utsatt for dette lett bli stengt i en kortere eller lengre periode.

Vi går sterkt i mot forslaget om at en kontrollør, uten noe form for etterforskning, kan stenge et serveringssted på stedet basert på mistanke om skjenking av mindreårige. For det første så er ikke opphold på et serveringssted for en mindreårig ensbetydende med at de har blitt servert alkohol der. For det andre blir det feil om et serveringssted som selv er utsatt for en kriminell handling, for eksempel ved bruk av falsk legitimasjon, skal ”straffes” som om det var en handling serveringsstedet har begått med overlegg.

Dersom man ønsker å stenge et sted for å stoppe en ulovlig handling, for eksempel ved skjenking til mindreårige eller for overskjenking, har politiet i dag hjemmel til det. Det er derfor et unødvendig virkemiddel at kontrollørene skal få ”politistatus” etter et tre dagers kurs i regi av kommunen.

Vi oppfordrer myndighetene til å slå hardere ned på bruken av falsk legitimasjon og på utlån av legitimasjon til andre. Vi tror at et høyt bøtenivå vil kunne bidra til å bremse utviklingen av bruken av falsk legitimasjon, som gjør arbeidet til vakter og barpersonell svært vanskelig. Kontrollørene kan true en gjest med straff og Politi om ikke den som er mistenkt for å være mindreårig straks legger kortene på bordet og innrømmer forholdet. Løkkemiddelet til en slik innrømmelse er da null konsekvenser for aktuelle gjest. De beslaglegger ikke en gang legitimasjoner som blir konstatert

falske. Det har de slik vi har forstått det ikke lov til. De har heller ikke myndighet til å holde igjen gjesten. Men vi ser at trusler med politi og straff kan fungere av en som legitimerer seg som en myndighetsperson (kommunal kontrollør). Slike trusler har ikke skjenkestedet anledning til å komme med. Hvis ikke en vakt eller en baransatt klarer å påvise at legitimasjonen er falsk, er det vanskelig å avvise en gjest som ellers fyller vilkårene for å være tilstede, selv om gjesten kan ha et ungt utseende.

Øvre grense for inndragning:

Dersom det likevel skulle bli innført en prøveordning der kontrollørene gis rett til umiddelbar inndragning, må dette skje kun for den dagen kontrollen gjennomføres og kritikkverdig forhold avdekkes. Med andre ord at det settes en øvre grense for inndragningen til én dag. Dersom Næringsetaten mener at det kan foreligge grunner for ytterligere inndragning, må dette skje innenfor rettsikkerhetsmessige prinsipper og ved normal saksbehandling, og den ene dagen der skjenkingen ble innstilt trekkes fra på det endelig utfallet av en eventuell inndragningssak. Ved en umiddelbar inndragning av skjenkebevilling, må ikke serveringsbevillingen røres.

Saksbehandlingstid:

Inndragningssaker kan ta opptil 1 år å behandle. Resultatet kan være:

- Advarsel
- Intet straffbart konstatert som vil føre til reaksjon
- Kort eller lengre inndragning av skjenkebevilling.

Det syntes opplagt at en inndratt skjenkebevilling på stedet, som i ettertid etterprøves av normal saksgang, vil innholde en meget høy grad av straff som i verste fall kan føre til konkurs for en arbeidsplass. Dette vil oppleves som grov urettferdig der utfallet av saksbehandling eller klager ender med en advarsel eller "intet straffbart konstatert som vil føre til reaksjon fra kommunene"

Behov for sammenheng mellom forseelse og straff.

Alle skjenkesteder er ikke like. I dag praktiseres inndragning likt selv om nivå av "forvaltningsmessig straff" slår svært ulikt ut.

For en kafe med 95% matomsetning vil ikke en inndragning på en uke bety all verden. En restaurant/selskapslokale vil sannsynligvis måtte stenge uten å kunne tilby vin til maten. En bar likeså. Et serveringssted som har 10 000 gjester pr år har 1/10 sjanse for å bli utsatt for falsk legitimasjon som et sted som har 100 000 gjester i året. Likevel er reaksjonen lik. Den økonomiske konsekvens vil sannsynligvis bli 10 ganger større. Dette er ikke likhet.

For noen år siden var det et større giftutslipp på et kjemisk anlegg på en øy rett utenfor Vestfoldkysten. Flere hundre tusen mennesker måtte evakueres fra hjem og arbeidsplasser. Det var en meget stor innsats fra en rekke offentlige etater for å begrense skaden. Hvorvidt forholdet skyldtes menneskelig eller teknisk svikt vites ikke. Ingen har beskyldt bedriften for å ha gjort dette med overlegg. Likevel skulle den straffes. Boten ble satt til 1 million kroner.

Servering til en mindreårig som har benyttet falskt legitimasjon kan gi samme straffenivå i kroner og øre for en større serveringsbedrift i sesongen. Dette er vi uenige i, og går mot alminnelig rettsoppfatning i samfunnet. Uansett må ikke et slikt straffenivå skje uten en reel saksgang.

Vi mener det er viktig å skjene til skjenkebedriftens vilje og evne til å opprettholde de regler som vi er satt til å forvalte slik at dette hensyn tas i saksgangen. Erfaringsmessig kan politikere gjøre dette som et ledd uti saksbehandlingen. En overivrig kontrollør med "ny politifullmakt" til å stenge et serveringssted på stedet, vil kunne føre til alt for tilfeldige og lettvinde løsninger.

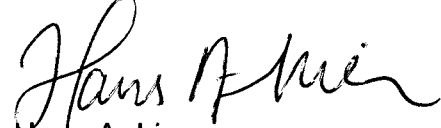
Konklusjon:

Som mangeårig kultur og utelivsaktør ber vi om at det ved utformingen av regelverket må tas hensyn til behovet for rettsikkerhet til en næring som sysselsetter svært mange arbeidstakere og representerer store økonomiske verdier for eiere og samfunn for øvrig. Det må være en sammenheng mellom forseelse og reaksjon. Den seriøse delen av serveringsnæringen ønsker de useriøse til livs, men vi må ikke ende opp med et regelverk med utilsiktede konsekvenser. Vi lever i et rettsamfunn, og det er viktig at regler om kontradiksjon opprettholdes.

Basert på bransjens erfaring om sviktende rutiner og mangelen på kunnskap hos enkelte av kontrollørene, og bekymringen for at vi mister rettsikkerheten på dette området siden kravet til bevisførsel bortfaller, er vi mot høringsforslaget som gir kontrollørene fullmakt til inndragning av bevilling på stedet.

Vennlig hilsen

Rockefeller - Auditorium AS

Hans A. Lier
Styrets Formann

Vedlegg:

Høringsnotat om forslag til endring i alkohollovgivingen av 23.8.09.
Informasjon om innsender Rockefeller - Auditorium AS.

Historie:

Rockefeller åpnet 14. mars 1986.

Rock Cinema startet i 1990 og var den første kinoen i Oslo med skjenking av øl og vin og hvor der var lov til å røyke.

Bokbadet ble etablert i 1991.

John Dee og Puben åpnet i 1997.

Sentrum Scene kom til som datterselskap 1. april 2006.

I hele perioden: Utvidelser i bredden og høyden - endringer og forbedringer.

Samme eiere og ledelse siden 1986.

I følge uoffisielle kilder er Rockefeller den eneste musikkklubben i Europa som har overlevd så lenge med samme eiere og ledelse.

Profil:

Vi har en bred profil og dekker alle sjangere innen rytmisk musikk/populærkultur.

Nasjonal scene for store band.

Ingen stor forskjell i musikkprofil Rockefeller – Sentrum Scene.

John DEE har en mer rocka, ung profil, som scene for nye og håpefulle navn og smalere musikkgenre.

God økonomistyring, profesjonalitet i alle ledd, artister og samarbeidspartnere tas på alvor

Driften:

Aksjeselskap

Hans A Lier er styreformann og deltar i den daglige driften.

15-20 ansatte på kontoret på dagtid.

Ca 150 personer på lønnslisten (kveldstid / deltid).

Ingen offentlig støtte.

Kapasitet:

Rockefeller: 1350

John DEE: 400

Puben: 150

Sentrum Scene: 1800

Stordriftsfordeler: 3 scener - én administrasjon.